

Sionista Kissinger, spoluvůrce globalizace a NWO, již v roce 2014: Bez kompromisu se ženeme ke konfrontaci

- CZ24 News | 26. března 2022

Z archivu: Henry Kissinger v roce 2014 předložil návrhy, které měly pomoci řešení konfliktu na Ukrajině. V roce 2022 je jejich neuskutečnění mrazivě aktuální.

Bývalý americký ministr zahraničí Henry Kissinger [napsal](#) v březnu 2014 článek, ve kterém se ptal na to, jakým způsobem by měla být vyřešena tehdejší krize na Ukrajině. Kissingerovy hlavní teze se po osmi letech a v kontextu otevřeného konfliktu mezi Ruskem a Ukrajinou jeví jako prorocké. Z tohoto osm let starého textu vybíráme zásadní pasáže (*celý text najdete v [linku v anglickém jazyce](#)*):

Až příliš často je ukrajinská otázka pokládána za rozhodující souboj: zda se Ukrajina připojí k Východu, nebo k Západu. Má-li však Ukrajina přežít a prosperovat, nesmí být předsunutou hlídkou ani jedné strany proti druhé – měla by fungovat jako most mezi nimi.

Rusko musí přijmout skutečnost, že pokusit se donutit Ukrajinu k satelitnímu statusu, a tím znovu posunout ruské hranice, by Moskvu odsoudilo k opakování historie sebenaplňujících se cyklů recipročních tlaků s Evropou a Spojenými státy.

Západ musí pochopit, že pro Rusko nemůže být Ukrajina nikdy jen cizí zemí. Ruské dějiny začaly v oblasti, které se říkalo Kyjevská Rus. Odtud se šířilo ruské náboženství. Ukrajina byla součástí Ruska po staletí a jejich dějiny se do té doby prolínaly.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Evropská unie si musí uvědomit, že její byrokratická liknavost a podřízenost strategického prvku domácí politice při vyjednávání vztahu Ukrajiny k Evropě přispěly k tomu, že se vyjednávání změnilo v krizi. Zahraniční politika je uměním stanovovat priority.

Ukrajina je nezávislá pouhých 23 let; předtím byla od 14. století pod jakousi cizí vládou. Není divu, že se její lídři nenaučili umění kompromisu, natož historické perspektivy.

Moudrá americká politika vůči Ukrajině by hledala způsob, jak by obě části země (*tj. východ a západ*) mohly vzájemně spolupracovat. Měli bychom usilovat o usmíření, ne o nadvládu nějaké frakce.

Rusko a Západ...nejednaly podle tohoto principu. Každá z těchto stran situaci zhoršila. Rusko by nebylo schopno vnutit vojenské řešení, aniž by se izolovalo v době, kdy už jsou nejisté mnohé jeho hranice. Pro Západ není demonizace Vladimira Putina politikou; je to alibi pro nepřítomnost politiky.

Putin by si měl uvědomit, že bez ohledu na jeho křivdy by politika vojenského vnučování vyvolala další studenou válku. Spojené státy se zase musí vyvarovat toho, aby s Ruskem zacházely jako s „deviantem“, kterého je třeba trpělivě učit pravidlům chování stanoveným Washingtonem. Putin je seriózní stratég, ale na základě ruských dějin. Pochopení amerických hodnot a psychologie nejsou jeho silnou stránkou. Pochopení ruských dějin a psychologie nebylo ani silnou stránkou amerických politiků.

Lídři všech stran by se měli vrátit ke zkoumání výsledků, ne soupeřit v pózování. Zde je má představa výsledku slučitelného s hodnotami a bezpečnostními zájmy všech stran:

1. Ukrajina by měla mít právo svobodně si vybrat své ekonomické a politické sdružení, včetně sdružení s Evropou.
2. Ukrajina by neměla vstoupit do NATO, což je postoj, který jsem zaujal před sedmi lety, když se naposledy objevil.
3. Ukrajina by měla mít možnost vytvořit jakoukoli vládu slučitelnou s vyjádřenou vůlí svého lidu. Moudří ukrajinští vůdci by se pak rozhodli pro politiku usmíření mezi různými částmi své země. Na mezinárodní úrovni by měli zastávat postoj srovnatelný s Finskem. Tento národ nenechává nikoho na pochybách o své nelítostné nezávislosti a ve většině oblastí spolupracuje se Západem, ale pečlivě se vyhýbá institucionálnímu nepřátelství vůči Rusku.
4. Ruská anexe Krymu je neslučitelná s pravidly stávajícího světového řádu. Mělo by však být možné postavit vztah Krymu k Ukrajině na méně vyhrocený základ. Za tímto účelem by Rusko uznalo svrchovanost Ukrajiny nad Krymem. Ukrajina by měla posílit autonomii Krymu ve volbách konaných za přítomnosti mezinárodních pozorovatelů. Proces by zahrnoval odstranění jakýchkoli nejasností ohledně postavení černomořské flotily v Sevastopolu.

Toto jsou zásadní principy, nikoli recepty. Lidé obeznámení s regionem budou chápat, že ne všechny tyto návrhy budou stravitelné pro všechny strany. Zkouškou není absolutní spokojenost, ale vyvážená nespokojenost. Pokud se nepodaří dosáhnout nějakého řešení založeného na těchto nebo srovnatelných prvcích, tendence ke konfrontaci se zrychlí. Čas na ni přijde dost brzy.

ZDROJ: henryakissinger.com/articles/how-the-ukraine-crisis-ends / casopisargument.cz